

LÄNGTAN EFTER HÖJDUPPLEVELSER

Mot stjärnhimlens höjder riktas nu vår blick. Så står också januari i stenbockens tecken. Stenbocken är ett djur som ständigt strävar mot höjder. Det kan inte leva nere i dalen. Som driven av en obestämd längtan söker den sig outtröttligt uppåt, klättrar oförskräckt från klippa till klippa, hoppar över avgrunder för att nå sitt mål : en bergstopp, där den sedan står stolt och ensam - endast omgiven av klar, tunn bergsluft. Modigt är den beredd att våga allt för att uppnå det högsta. Längtan efter höjdupplevelser är också ett kännetecken för vår tid. Vi vill så gärna vara på toppen av livet och den moderna tiden. Så strävar vi efter den ena höjdpunkten till den andra för att nå nya, svindlande, själsliga höjder, som kan lyfta oss över vardagens ibland så tjocka luft. Och i dagens samhälle finns ett stort utbud av vägar som menar sig kunna stilla denna längtan åt oss. Frågan är väl bara om de verkligen för oss till en högre nivå eller om de inte i stället förför oss till en livshållning som egentligen ligger under vår nivå?

För är det inte så att vi uppnår livets verkliga höjder först, när vi liksom stenbocken, själva söker vår väg och undviker att ta in på de färdigt utstakade, redan upptrampade, invanda stigarna? Där vi modigt tar egna initiativ även om det innebär ensamhet och där vi oförskräckta vågar språnget mot andliga höjder - även om det samtidigt innebär en blick ner i själens avgrunder? För människan uppnår först sin sanna andliga nivå när hon också lärt känna dessa avgrunder - utan att ha förlorat blicken mot höjden. Så måste också de vise männen möta avgrundsgestalten Herodes innan de når fram till sitt mål, när det mål som är det allra högsta som människan kan uppnå här på jorden: mötet med kärlekens väsen, det väsen som ger oss kraften och styrkan "så att till himlarna kan höja sig det som har fallit till jorden!"

Ylwa Breidenstein

